



## ifj. Bartók Bélára emlékezünk (1910 - 1994)

*(Elhazigott 1994. július 4-én, a budapesti Nagy Ignác utcai templomban, a Bartók Béla emlékére tartott gyászistentiszteleten)*

Központi templomunkban üresen áll a főgondnoki szék.

Szomorú szívvel gyászolunk és emlékezünk. Lelkészeink lélekéből fakadó imádkozással és kegyeletteljes méltatással szóltak az unitárius világ nagy halottjáról, egyházunk csendben elhunyt és eltemetett főgondnokáról.

De éppen azért, mert ő nemcsak egy volt anyaszentegyházunk megbecsült híve között, hanem annak legmagasabbrangú világi vezetője is 23 esztendőn keresztül, lelkiismeretem parancsa és tisztán kötelezettsége, hogy az Egyház világi vezetése és tagsága nevében kifejezést adjak a gyászistentisztelet keretében az emlékező főhajtás gesztusának.

Alkalmam volt egy-két ízben otthonában meglátogatni őt: a környék és folyóiratok körsugarában a rendszerező műhelymunka atmoszférája lengte át dolgozószobáját. Úgy dolgozott, ahogy a költő szerint érdemes: pontosan, szípen, ahogy a csillag megy az égen, - s ahogy minden bizonynyal teszi a mennyeknek rendjében Földről történt eltávozása után is.

Érte mentem gyakorta, hogy behozzam az Egyházi Képviselő Tanács ülésére elnökölni; háza kapujában állva várt a megbeszélte perc pontosságával, s a rövid autótúr alatti megejtő közvetlenséggel és természetességgel diskurált velem a világ, a város, az egyház hétköznapi dolgairól, teendőink mikéntjéről, míg nem a Nagy Ignác utcai püspökség közböbéhez érkeztünk.

Tanácskozásainkat pözmentes egyszerűséggel vezette, s bölcs közbeszólásaival, összefoglaló zárásaival bocsájtotta újtára a testületet.

Egész lényre a kortalan emberi fizikumot és szellemiséget sugallta: nem tudtuk észlelni rajta sem hetvenes, sem nyolcvanas éveinek múlását; - halkszavúsága mellett a mindig fiatalos, a közélet, a munka, a családi és egyházi gondoskodás hullámveréseiben lélegző férfi benyomását keltette. Pályafutásának történéseiből, utazásainak élményeiből, egy hallatlan értékű zenei kincs ápolásának tanulságaiból sokat megosztott velünk, - így egy hosszú élet tapasztalatforrásaival gazdagodhattunk.

Minden élet folytonos tükröződés. Isten a világban tükröződik, a világ az emberben, az ember az alkotó, megőrző, példamutató tevékenységében.

Bartók Béla számunkra ezt az emberséget testesítette meg és szimbolizálja haló poraiban is. Mintha a neves angol filozófus, Bertrand Russel tételét képviselte volna, miszerint nagyon fontos, hogy az embernek köze legyen ahhoz, ami halála után történik.

Az ógörög Szofoklészről ismerjük a mondást: sok csodálatos dolog van a Földön, - köztük az e m b e r a legnagyszerűbb.

Bartók Béla ennek jegyében volt atya hitének méltó folytatója s f é m j e l e z e t t klasszikus nevével Egyházunk kimagasló reprezentánsa e kicsiny magyar hazában éppögy, mint szerte a nagyvilágban, közeli és távoli kontinenseken.

Ezért a magyarországi és a határokon túli unitáriusok százezrei nevében, Egyházunk fohatóságai és összes világi tisztségviselői nevében, - a negyérdemű lelkészi karhoz csatlakozva - a végtiszteesség alázatával hajolok meg főgondnokunk nemes alakja emléke előtt.

A Magyarországi Unitárius Egyház a Gondviselés kivételes adományaként élte és éli meg, hogy világi elnökként fjbabb Bartók Béla állt évtizedeken át e magas őrhelyen, és mi halásak vagyunk a sorsnak, hogy dolgos hittelvérei, munkatársai lehetővé tegyék az egyetemes Egyház szolgálatában.

Zárógondolatként itt és most legszívesebben csak még két szót szólnék: ecce homo, - ime az Ember! De mintha máris hallanám ugyancsak latin - ulpiánusi - választát: honeste vivere!

Igen, ez ama örökbecsű üzenet, amit élete és munkássága hagyatékának tekinthetünk: A tisztesség, a becsület talaján élni a sírig, s egyigaz-istenhittel önzetlenül munkálni unitárius közösségünk, minden ember-társunk boldogulását.

Neve ragyogjon ezután is töretlenül szívünkben és annalesainkban, emléke legyen áldott és maradjon fátylialag számunkra, az utódok e földi téren tövábbközdő seregének.

Dr. LŐRINCZ ERNŐ főgondnokhelyettes